

משמעות התביעה להסתלקות ממדיניות קמפ־דייוויד

איש אופוזיציה מצרי סיד־אחמד
עניינה של המועצה

זכותו להגדרה עצמית, לכינון מדינתו העצמאית ובייצוגו על־ידי אש"ף.

המועצה הלאומית הפלסטינית לא תבעה תביעה מפורשת מן המלך חוסיין לדחות לחלוטין כל אופציה לגיהול משא־ומתן לשלום.

המועצה הלאומית הפלסטינית לא דחתה את עיקרון האיחוד הקונפדראלי עם ירדן, אף־כי קבעה כי (איחוד כזה) לא יתאפשר בטרם תיכון המדינה הפלסטינית העצמאית.

אך אין להעלות על הדעת שהמועצה תרחיק לכת בגמישותה עד־כדי קבלת הסכמי קמפ־דייוויד, או אף שתיקה לגביהם, בעוד אשר סירוסם, כפי שקובע בגין, הוא "לא" לזכות ההגדרה העצמית, "לא" למדינה פלסטינית עצמאית, ו"לא" לאירגון־השיחרור.

אכזבה בקאהיר. כרוז שקאהיר ציפתה לשמוע מן

קמפ־דייוויד, אך אין בסיס לדחייתה של תביעה זו על־ידי הצד הישראלי, החתום על אותן הסכמים עצמם.

אין לצפות מן הפלסטינים שיהיו יותר מלוכנים מן המלך, ויותר דבקים בהסכמי קמפ־דייוויד מכפי שתובעים מהם ההסכמים עצמם. והרי (בהסכמים) הוכרה זכותם

מיוזרחן אמרי
המקום שהיה בדעתי לתפוס

האם החלטות המושב ה־16 של המועצה הלאומית הפלסטינית, שהתקיים באימכר ב־17 באוגוסט, הן "פוכות" או "רעות", ה"קשות" הן או "גמישות", הנוגעות הן פתחים לזומוות מדיניות באיזורנו, או שמא פותחות הן אותם? — כשאלות אלה, מסתבר, מתלכטים המשקיי פים והפרשנים לא רק בישראל, אלא גם במצריים (ולמעשה, בכל מקום וחוג שיש לו קשר כגשהו לסיכסוך המיזרחי־תיכוני). למדן שלת מצריים היו ציפיות גבוהות מן המועצה הלאומית הפלסטינית, והתוצאות תיפכלו אותה.

מוזחמד סיד אחמד, איש השמאל המצרי ופרשן מדיני מכריז — שחיבר, שנתיים לפני יוזמת פאדאת, את הספר "בהירות התותחים" — מציע פרשנות אחרת, אופטימית יותר, לאותן החלטות.

בהנחה כי לקראת הישראלי יהיה עניין לקרוא פרשנות זו, שיש לה השלכות ברורות גם על הדין המתנהג בישראל באותה סוגיה עצמה, אני מעמיד בזה לרשותו את המקום שהיה בדעתי לתפוס בפורום העולם הזה, אילו כתבתי מאמר בנושא זה. מאמרו של סיד אחמד פורסם ב"אליאה־אנו" ביטאון מיפגת השמאל המצרית, ב־2 במרס 1982.

יוסי אמיתי, קיבוץ גבולות

דובר רישמי (מצרי) הביע מורת־רוח מהודעת־הסיכום של המועצה הלאומית הפלסטינית. בגין קריאתה לאש"ף

سياسة الخارجية

ماذا تعني المطالبة بالتخلي عن "سياسة كامب ديفيد"؟

ينكر عليه حقه في تقرير مصره ، وفي إقامة دولة
المستقلة ، وفي أن تملكه منظمة التحرير .
ولم يطلب من الملك حين مراحه أن يرضى تمامه
أي احتمال لإجراء مفاوضات سلام .

استنكر المتحدث رسمي البيان الختامي لمجلس
الوطني القومي لدعوته منظمة التحرير إلى
تعديد العلاقة مع النظام المصري على أساس تغل
عن سياسة كامب ديفيد . * ووصف المتحدث هذا

מדור "מדיניות החוץ שלנו" בביטאון השמאל המצרי
לא נסיגה משיחוף־פעולה

להטיל וטו בכל סוגיה הנוגעת להם. כלום ייתכן לשלול מהם זכות זו דווקא כעת?

גמישות פלסטינית. בשוס־פנים אין להאשים את המועצה הלאומית הפלסטינית שלא הראתה בהחלטות הסיכום שלה מידה רבה של גמישות. חרף התנאים הקשים שבהם שרוייה הנועת־ההתנגדות אחרי יציאתה

להגדיר את יחסו אל המישטר המצרי על יסוד הסתלקותו (של המישטר המצרי) ממדיניות קמפ־דייוויד. הדובר תיאר עמדה זו כנסיגה משיחוף־הפעולה החיובי עם מצריים" וכ"התעלמות מעמדותיה במהלך המשבר הלבנוני".

המושג "מדיניות קמפ־דייוויד", כפי שהופיע בהודעת־הסיכום, זקוק להבהרה.

אין זה סביר להניח כי סיכומי המועצה עסקו באותם היבטים של "מדיניות קמפ־דייוויד" הנוגעים למצריים בלבד, אך היבטיה של מדיניות זו העוסקים בנושא הפלסטיני — הם בהחלט מעניינה של המועצה הלאומית הפלסטינית.

בהסכמי קמפ־דייוויד קיבלה קאהיר על עצמה את ההתייחסות לבעייה הפלסטינית. ללא שיתוף הפלסטינים עצמם. זכותם של אלה, איפוא, לדחות את אשר הוחלט כעניינם בהיעדרם, ולהכובע הסתלקות מאותן ההחלטות.

תביעות המועצה הלאומית הפלסטינית להסתלקות מ"מדיניות קמפ־דייוויד" היא דרישה להסתלקות מן "המיסגרת" שנקבעה לבעייה הפלסטינית. המתמצית בתוכן גית ה"מימשל העצמי" וה"מינהל האזרחי", ואין היא נוגעת כלל להיבטים הקשורים במצריים, לומר בהסכם המצרי־ישראלי, שאליו לא התייחסה הודעת המועצה בצורה כלשהי.

קאהיר עצמה אינה טוענת כי השיגה התקדמות כלשהי בדיונים על המימשל העצמי הפלסטיני. בהסתמך על הסכמי קמפ־דייוויד שנחתמו לפני חמש שנים. יתר־על־כן: אין קאהיר יכולה לטעון כי תביעתה לזכותו של עם פלסטין להגדרה עצמית נובעת ישירות מנוסח הסכמי

המועצה הלאומית הפלסטינית לא דחתה חד־משמעית את חוכנית רגן ולא תבעה מחוסיין שלא לנהל מו"מ עם ישראל

המועצה הלאומית הפלסטינית הערכה למאמצים בעת המצור על ביירות, ולהיענותה לקריאת אש"ף, ולתיאום בין שני הצדדים במשך כמה חודשים. מה עוד, שעמדת מצריים — עמה ומסלתה כאחד — לצד הלוחמים הפלסטיניים בעת מצוקתם היתה טובה לאין־שיעור מעמדותיהם של מישטרים (ערביים) רבים אחרים, שהר־עיקרילכת במחלליהם מעבר לכל המשוער.

ואולם, אין קאהיר יכולה להתנכר לכך שהכבוד הרב שזכתה בו המישלחת המצרית למועצה — שהיתה הגדולה והבולטת בקרב המישלחות כולן — לא היה כבוד שניתן לזרם זה או אחר באופוזיציה המצרית, אלא למצריים כולה. ולתנועתה הלאומית על כל מרכיביה. לא היתה בכך התעלמות מן העם המצרי בכללו, או לקורבנותיו (שנפלו למען העניין הפלסטיני). כפי שנטען, אלא אדרבא — היה זה ביטוי של הערכה לאותם הקורבנות.

אך כשם ששקדה המועצה על מתן כבוד לתנועה הלאומית המצרית על כל מרכיביה, כך שקדה על אחדות אירגוני־ההתנגדות הפלסטיניים על כל מרכיביהם — אלה המתוארים כ"מתונים" ואלה המתוארים כ"ציוניים". זכותה של המועצה הלאומית הפלסטינית, או אף חובתה, לספח אחדות זו ולהעניק לה עדיפות מעבר לכל עדיפות אחרת, בעיקר לאחר ביירות ופיזור הלוחמים בכמה תפוצות (בעולם הערבי).

ולבסוף: הדגשת הדובר הרישמי (המצרי) כי מצריים לעולם לא תסתלק מתמיכה בעם הפלסטיני, היא הצהרה ראוייה לתמיכה ולאיוכור, והיא בגדר חובה על כל מימשל הרואה עצמו כחלק מן התנועה הלאומית המצרית, אך באותה מידה, ומנקודת־המוצא של הלאומיות המצרית, לא היה זה מן הראוי לומר (כפי שאמר הדובר) כי קאהיר "מניחה לאש"ף לבחור את הדרך בה יילך, והוא שיישא באחריות ובתוצאות".

הקצר שנוצר בין מצרים ואש"ף אינו עונה לציפיות או לאינטרסים של אף אחד משני הצדדים.

מוחמד סיד־אחמד, קאהיר

בהסכמי קמפ־דייוויד הוכרה זכותם של הפלסטינים להטיל וטו בכל סוגיה הנוגעת להם. הייחון לשלול מהם זכות זו דווקא עתה?

מביירות, וחרף המרידות הנובעת מן התחושה שגורמים (ערביים) רבים הפקירו אותה, וההקצנה ההקשחה שהיו אמורות לנבוע מכך.

המועצה הלאומית הפלסטינית לא דחתה חד־משמעית את תוכנית רגן — אף כי הוכנית זו אינה מספקת את זכויותיו הבסיסיות של העם הפלסטיני ושוללת את